

DIKTÁT
(čtyřleté studium)

První květy lísky

Zima skončila, začalo slunné roční období a objevily se první květy. Stěží byste je však hledali na zemi, vždyť je zatím stále ještě posypaná sněhovými vločkami. Ale na holých proutcích lísky už rozpukly první květy. V tomto raném předjaří vycházeli odedávna rodiče se svými dětmi na procházky přírodou, zvláště když nebylo příliš větrno.

Z proutků visí šedé pružné ocásky , říká se jim jehnědy. „Děti, kdybyste se jich více dotkly, vysypaly by se z nich obláčky pylu a bylo by méně potravy pro včely,“ volají úzkostliví rodiče. Co však mohou děti ještě vyzorovat na větvkách lísky? Sedí si tam i jiné květy, sdružené po dvou po třech, málem by je člověk považoval za pupeny, jenže z vrcholku každého vrcholu jako by vykukovaly dvojice jasně růžových nitěk – jazýčků. Tyto blizny zachycují pyl, který létá z jiných keřů lísky.

Vítr se volně prohání mezi holými pruty, neboť líska dosud nemá lístky, a nic mu proto nestojí v cestě a nebrání houpat jehnědy na větvi a roznášet pyl. Když lísky odkvetly, jehnědy opadaly. Růžové nitky podivných kvítků pupenů vzápětí usychají . Ale každý takový kvítek se promění v oříšek.